

Bilag 7.

Kiropraktisk Patientforening.

København, den 19. Januar 1932.

Til Udvalget angaaende Lægegerning.

Som Repræsentanter for Kiropraktisk Patientforening og for de Kredse af Befolkningen her i Landet, der ønsker at have uhindret Adgang til kiropraktisk Behandling, og som mener, at denne Behandling er nødvendig for deres Sygdomme og Svageligheder, tillader vi os herved at fremlægge en med over 4 000 Underskrifter forsynet Udtalelse for det højtærede Udvalg, nedsat til Behandling af det den 13. November d. A. fremsatte Forslag til Lov om Udøvelse af Lægegerning.

Udtalelsen har følgende Ordlyd:

Undertegnede erklærer herved med vort Navns Underskrift, at vi — som Patienter eller som Patienters paarørende og nærstaaende og derfor støttende os til personligt Kendskab — har den Overbevisning om den kiropraktiske Behandlingsmaade, at Behandlingen i sig selv er af en saadan Værdi for syge Mennesker, at vi maa ønske, at Kendskabet til den og Anvendelsen af den maa vinde større og større Udbredelse, medens enhver Bestræbelse for at hindre frie Mennesker i at søge og anvende den bør modarbejdes som urimelig og utaaelig.

Vi tillader os at fremsætte vor Tvivl om, at de i Lovforslagets § 2, Stk. 1, stillede Betingelser for at faa Autorisation som Læge virkelig rummer Garanti for, at ethvert sygt Menneske i Danmark er i Stand til at blive underkastet den til enhver Tid kendte bedste Behandling, hvis han udelukkende holder sig til de almindelige praktiserende Læger og de almindelige Specialister.

Staar den danske lægevidenskabelige Eksamen paa et saa højt Standpunkt, at der intetsteds i Verden kendes noget bedre?

Det er vi ikke overbeviste om.

Vi er heller ikke overbeviste om, at den danske Lægestands Standard er fuld saa høj, som den kunde ønskes, naar man ser hen til den Behandling, som Kiropraktik gennem Aarene har været Genstand for her i Landet.

Lovforslaget synes at lide af Mangel paa Elasticitet, idet der ingen Margin findes for Helbredelsesmetoder, der dels allerede findes ude i Verden, dels senere kan fremkomme. Det nuværende Princip, at lade saadanne Metoders Anvendelse være afhængig af Lægernes Anerkendelse, synes ikke at være nogen solid Basis at lovgive paa.

Kiropraktikkens Teori skal vi ikke komme nærmere ind paa, men henviser til Dansk Kiropraktor Forening i Overbevisningen om, at denne Forening vil stille alle Oplysninger til Raadighed for det højtærede Udvalg. Vi skal dog oplyse, at selve den kiropraktiske Behandling er begrænset til Ryggen, den udføres manuelt — med Haanden — og uden Anvendelse af Medikamenter.

Om Kiropraktikkens Resultater, saaledes som de tager sig ud, set med Patient-Øjne, skal vi udtale, at vi har haft Lejlighed til at komme til Kundskab om mange forbløffende Helbredelser, som Kiropraktikken her i Landet har at vise frem. De saakaldte kroniske Sygdommes Antal reduceres saaledes i betydelig Grad af Kiropraktorerne; mange Mennesker, hvis Sygdomme gennem lange Tider har været behandlet af medicinske Læger uden Resultat, har gennem kiropraktisk Behandling genvundet deres Helbred.